

Report - finále na Sportlifu

Je už celkem tradicí, že finálový závod domácího seriálu se koná pěkně v suchu a teple pod střechou na brněnském výstavišti. Jako doprovodný program sportovního veletrhu se tu biketrial objevil poprvé v roce 2004 spolu se vznikem Hi-Tec Cupu, soutěže pro začínající jezdce, tedy dodnes fungujícími beginnery. Ti si ale na výstavišti zajezdili jen první dva ročníky, pak se na šest let z neznámých důvodů z finálového závodu vytratili - a o pár let později se vytratila i jejich sponzorská firma Hi-tec. Zvláštní systém, kdy beginneri dojeli poslední soutěž na konci září a vyhlášení výsledků měli až v listopadu, skončil vloni, kdy se na výstaviště konečně zase vrátili a nechyběli zde naštěstí ani letos.

Pravidlem je i to, že je závod rozdělen do dvou dnů. Sobota bývá vyhrazena velkým sekcím, neděle malým. Letos mezi velké "povýšili" i jezdci kategorie minime, aby počet soutěžících v obou dnech byl pokud možno vyrovnaný. Kromě nich se na sobotním závodě utkali jezdci kategorií elite, junior a senior. I když mnohde se nebylo příliš o co utkávat - v řadě případů byly karty rozdány předem, body z předchozích osmi soutěží MČR už s jistotou určily vítěze většiny kategorií. Část jezdců tak mohla závodit v klidu a bez stresu.

Šest kontrolních úseků v pavilonu F působilo na rozdíl od trochu rozevlátého designu minulého ročníku kompaktním dojmem - sekce byly přehledné, jasně oddělené jedna od druhé, odlišené použitým materiálem... Pavilon letos biketrial sdílel s bmx, což s sebou neslo jak klady (více diváků proudících kolem), tak zápory (celodenní muzika ze dvou stran). Obtížnost sekcí je těžké hodnotit, protože jak už jsem zmiňoval letos v reportech několikrát, úroveň jezdců v rámci jednotlivých kategorií je hodně rozdílná a sekce, které nedělají těm nejlepším problém, jsou pro ty slabší bohužel neprůjezdné. Výtkou ke stavitelům sekcí je proto skutečnost, že náročnost všech úseků byla stejně vysoká - chyběl jeden či dva, kde by si zajeli všichni. Druhou výtkou je to, že do některých sekcí se šestadvacitková kola prostě nevešla a jezdci se na nich ve stísněném prostoru mezi páskami trápili a projet je dokázali jen proto, že rozhodčí zavřeli obě oči nad koly projíždějícími přes rohy pásek a podobně. Přitom kolem bylo prostoru dostatek. Škoda také pásek tradičně položených na zemi, použití drátěných výtyčků je technicky možné i v pavilonu.

Kromě českých jezdců přijela do Brna silná skupina slovenských jezdců (i když už jich také nejezdí tolik co dříve) a také výprava z Polska - po letech jsme tak mohli zase u nás na sekcích vidět Pawla Reczka. V kategorii elite žádná neočekávaná senzace: první místo Vashek Kolář, druhé David Herka, třetí právě Pawel Reczek. V seniorech vyhrál Dominik Puffer (který letos odjel pouze dva závody a oba vyhrál), v juniorech zvítězil **Matěj Popelka**, v minimech Filip Klouček.

Sobotní finálový závod MČR a PČR jezdci dokončili kolem jedné hodiny odpoledne, po krátké přestávce trati na něj navázal exhibiční závod "O pohár Prefy Brno". Do něj bylo vybráno osm nejlepších jezdců - pět elitních, dva senioři a jeden junior. Organizace tohoto závodu byla poněkud chaotická a těžko se v ní vyznali biketrialisté, natož laičtí diváci. Nejprve bylo vyhlášeno, že se závod pojedou na tři sekce na jedno kolo. Když jezdci tyto tři sekce dojeli, oznámil ředitel soutěže do mikrofonu, že pojedou ještě druhé kolo, což ale část jezdců, po celodenním ježdění už přece jen poněkud znavených, odmítla, takže nové rozhodnutí bylo, že tři sekce druhého kola pojedou jen čtyři nejlepší z nich. Sotva však odjeli první úsek, byl nečekaně oznámen konec a vyhlášen vítěz, kterým se stal Vašek Kolář. Je vidět, že jednou domluvená pravidla nemusí být žádné dogma (stejně jako třeba NSŘ nebo česká ústava). Nelze se ale divit těm přihlížejícím, kteří odešli, krouťíc přitom hlavou. Tázavé výrazy ostatně vyvolali i jezdci z kategorie benjamin, trénující v sobotu po závodě na překážkách připravených na jejich nedělní soutěž.

Neděle patřila kategoriím poussin, benjamin, femine, kategorii hobby a v úvodu zmiňovaným beginnerům. Je škoda, že druhý den přišel jen zlomek diváků, ale když vezmeme v úvahu, že celý "veletrh" se letos vešel do jediného pavilou C, ve dvou dalších běžel doprovodný program a zbytek výstaviště zel prázdnotou, není se vlastně moc čemu divit. Divit se ale lze nedodržování pravidla maximální výšky překážek. Feminy se tak místo maxima sedmdesáti centimetrů uvedených v NSŘ musely vyrovnat s dobrými stovceti centimetry výšky, benjamini na tom nebyli o nic lépe. Ani v neděli nechyběli mezi jezdci zahraniční účastníci, nové tváře se objevily i mezi domácími jezdci - třeba znojemská školička. Závod byl poměrně rychle odjetý a bylo možné přistoupit k vyhlášení výsledků, nejprve dnešních a potom i celkových. Vyhlášených kategorií bylo téměř dvakrát tolik jako v sobotu, nicméně i tak ceremoniál dospěl do svého konce a s tím skončila i sezona 2013.

Výsledky najdete [zde](#).

10.11.2013, RJ

